

Realizace projektu „Bezdrátový internet a návazné služby veřejnosti v Mikroregionu Nechanicko“

Vážení a milí spoluobčané.

S cíli a celkovým přínosem projektu zavedení bezdrátového internetu o rozpočtu 10,1 mil Kč, který byl podpořen dotací ze Společného regionálního operačního programu jsme Vás seznámili již ve zpravodaji č. 1/2006. Tato dotace ve výši 85% užitelných nákladů byla pokryta 75% z ERDF a 10% ze státního rozpočtu.

V současné době se připravuje k podpisu smlouva o dílo mezi Mikroregionem Nechanicko a firmou Coprosys a s., která ve sdružení s firmou Telmo spol. s r. o. předložila svazku obcí nejvýhodnější nabídku. Smlouva by měla být podepsána v druhé polovině července. Do 9. října 2006 by mělo být postupně zabezpečeno signálem širokopásmového bezdrátového internetu zbývající nepokryté území mikroregionu. Dále zrekonstruováno 10 stávajících a nově vybudováno 25 veřejně přístupných míst internetu, která budou umístěna většinou na obecních úřadech, ve školách a knihovnách.

Místa veřejného přístupu k internetu, která nyní fungují, budou posílena. Nejedná se pouze o 30 nových počítačů, ale také o kvalitní přidav-

ná zařízení (multifunkční zařízení, kopírky, scanery), která účastníkům např. umožní vytisknout si důležité údaje, které si na internetu vyhledají. Rovněž lze přinést fotografii či listinu, naskenovat ji a poslat známým e-mailem.

Zájemci si budou moci zřídit osobní elektronickou adresu a odesílat nebo přijímat elektronickou poštu.

A hlavně: pokud někdo neumí sám všechny tyto operace provést, pomůže mu proškolená obsluha.

V neposlední řadě bude vybudován varovný a informační systém (bezdrátový rozhlas) ve 12 obcích

mikroregionu, který bude sloužit k aktuálnímu informování a případnému varování místních obyvatel před přírodní katastrofou (povodně, přívalové deště, silné bouřky s krupobitím, požáry).

Více informací o místech, otevírací době a službách PIAP, možnostech připojení k internetu a využití bezdrátového rozhlasu naleznete v letáčku, který bude distribuován do poštovních schránek. Informace budou také vyvěšeny na úředních deskách

obcí a na webových stránkách www.nechanicko.cz.

*Ing. Jitka Benešová – OHGS s. r. o.
manažerka projektu*

777 LET

STĚŽERY

22. - 24. 9. 2006

Z historie svatebních fotografií

K svatebním obřadům a zvykům patří neodmyslitelně svatební fotografování. Dokumentární zvěčnění jedné z nejdůležitějších událostí

v lidském životě se stalo samozřejmostí již na konci 19. století ve všech vrstvách společnosti. Vyfotografování novomanželského páru

bylo a je jedním z nezbytných úkonů, jímž je důležitost této přelomové životní události potvrzována a stává se součástí rodinného archivu. V současné době i páry, které svůj sňatek neformálně odbývají jen za účasti úředně nejnutnějších svědků, nikdy nezapomínají na fotografické zachycení tohoto významného okamžiku.

Kompozice svatebních snímků byla v minulosti poměrně stereotypní. Tvořily ji dva základní typy – portrét novomanželského páru a skupinové foto účastníků svatby. Oba se jen v malých obměnách opakují po současnost. Na nejstarších fotografiích z konce 19. století je stojící manželská dvojice zachycena ve strnulém, čelním, nebo jen mírně pootočeném postoji. Mírnou obměnou je posazení manželky. Skupino-

vý portrét svatebčanů má neměnný zasedací pořádek odpovídající soudobé společenské hierarchii. Vedle novomanželů sedí jejich rodiče, dále od nich svědkové, družičky s mládenci a další účastníci.

Ve dvacátých letech 20. století se stal oblíbenou novinkou fotoportrét. Je velice zajímavé, že jako sběratelka svatebních fotografií jsem zatím nenašla nikde samotnou fotografii ženicha!

Pro většinu starších snímků je typický jejich jednotný formát, architektonické a výtvarné vybavení ateliérů včetně rekvizit a stejná kompoziční klíše.

Nebýt vytlačených firemních značek na snímcích, bylo by často nemožné určit, v kterém z profesionálních ateliérů vznikly.

... pokračování na str. 6

Nejen práva, ale i povinnosti

Před podzimními komunálními volbami přichází již nyní čas začít v obcích našeho mikroregionu s přípravou hodnocení uplynulého volebního období, vytříbit názory, zda tento časový úsek v životě obce byl úspěšný, průměrný či dokonce neúspěšný. Není pochyb, že místní funkcionáři, členové rad a obecních zastupitelstev se dopracují kolektivního zhodnocení, které bude publikováno pro veřejnost vhodným, obvyklým způsobem. Politické strany, které návrhovou své kandidáty pro další období podrobí minulé výsledky vlastního posouzení, buď kritice nebo chvále, to podle rozvrstvení politických sil v daném místě.

Občané, pokud je věci veřejné zajímavé, přistoupí k posuzování končícího funkčního období a práce jednotlivých funkcionářů každý podle svého subjektivního názoru. Hlavním měřítkem by jim však měla být oficiální hodnotící zpráva odstupujícího orgánu. A podle toho by se také měli voliči při volbách rozhodovat, komu dají svůj hlas a naopak, kdo u nich dosavadní důvěru ztratil.

Jako dlouholetý starosta obce se v této souvislosti často zamýšlím nad právy a povinnostmi spoluobčanů.

Teoreticky je tato základní politická jistota vyřešena. Práva a povinnosti jsou vzájemně vyrovnané a uměřené. Odpovídají našemu současnému demokratickému zřízení. Praxe však bývá, bohužel, dost často odlišná. Jinak se na věc dívají zastupitelé, kteří by měli dbát o soulad těchto dvou protikladných pólů, zcela protichůdné názory mívají občané. Ti nevyužívají vždy dostatečně svých práv (volit a být volen pokud kandidují, zúčastňovat se veřejných zasedání zastupitelstva, která se dle zákona mají konat šestkrát do roka a vznášet zde své náměty či kritické připomínky, sledovat úřední desku atd.)

Nízká účast občanů na veřejných zasedáních (a o tom by mohli vyprávět představitelé řady našich obcí i města Nechanice) znamená, že se vytrácí zpětná vazba a rozhodování obecních orgánů tak může sklouzávat od objektivních hodnocení problémů k subjektivnímu ovlivňování některými výřečnými jedinci – funkcionáři a následně k přijímání nedokonalých usnesení. To pak vyvolává zpětný reflex, kdy občané žehrají na přijaté závěry obecního orgánu, aniž by si uvědomili, jakým způsobem měli možnost projednanou situací svými

názory a připomínkami ovlivnit.

Často je problém i v sestavování programu jednání zastupitelstva. Na začátku by měly být vždy zařazeny do programu věci závažné, které zaujmou širokou veřejnost a ke konci záležitosti podružné, které se dotýkají okrajových problémů a zajímají málokoho.

Ne každý občan svá práva akceptuje a plně využívá. Naopak se dost často dostává do rozporu s povinnostmi, které stanovují jeho vztah k obci a regulují občanské soužití. Všude platí obecní vyhlášky jako základní norma. Mimo jiné vyčíslují vyšší místních poplatků, řeší likvidaci odpadků, využívání veřejných prostranství a podobně. A zde dochází u některých občanů k línosti a bezohlednosti nejen k sousedům, ale i k obecnímu majetku. Právě majetkoprávní vztahy jsou často příčinou nesouladu mezi spoluobčany. Vlastnit majetek je zaručeno ústavou, ale zajistit, aby tento majetek, a to v jakékoli podobě, nepoškozoval ostatní, neomezoval je nebo nenarušoval dobré sousedské vztahy je věc druhá a nebývá vždy naprostou samozřejmostí. Koupím-li si pozemek, je mou povinností jej udržovat.

Bohužel se najdou i takové případy, a stal se právě v naší vsi, kdy majitelé

odmítají odprodat obci několik málo metrů nevyužitého pozemku, o kterém dosud ani nevěděli, že jej vlastní. I přestože to vyžaduje veřejný zájem a obec toto malé území potřebuje k vybudování kompletního dětského hřiště, čímž by pozemek byl i zhodnocen. To je pro ilustraci jeden z negativních přístupů, kdy nároky jednotlivce vůči obci vyvstávají naprosto jednoznačně, ale na druhou stranu snaha o vzájemnou dohodu nepřichází v úvahu.

Podobných a možná ještě svízelnějších lapálií by se v jednotlivých obcích mikroregionu našlo jistě dostatek. V nadcházejících volbách půjde o to, aby do čela obcí byli zvoleni nejen důvěryhodní, ale také dostatečně činorodí spoluobčané, kteří budou věci veřejné řídit s přehledem, ochotni řešit svízelné záležitosti i za cenu dočasných nepřijemností, hlavně však s dostatečnou perspektivou budoucího rozvoje obce. To by měli mít na mysli a vzít v úvahu všichni, kdo budou na podzim přistupovat k urnám. Jako příklad hodnocení dobré práce představitelů obce může posloužit zpráva, která uvádí výsledky rozvoje Sadové, a je otištěna v tomto čísle.

Bedřich Moder, předseda svazku

Prodám letiště, zn. pěkné a zachovalé

INTERNET – Aby zapadlí vlastenci nezapadli

Sousloví internetová gramotnost sice příliš zvukomalebně nezní, avšak její důležitost v každodenním životě jednotlivce nabývá na stále větším důrazu. A tak se začíná čím dál více projevovat nejen v životě obyvatel velkých měst, ale i v malých obcích. Webové stránky vesnic netvoří jen silného konkurenta „papírovým zpravodajům“ roznášeným brigádníky či dobrovolníky pravidelně do listovních schránek občanů, stávají se také snadno přístupnou sondou do společenského života obce, novodobou kronikou, mnohdy doplňovanou přepsanou kronikou předchozích let. Čtenatel je sice ochuzen o mnoho autentických vjemů, jako je rukopis pisatele či tajemná zatuchlost papírových stránek, ale výhody převážně praktického rázu staví internetový přístup k informacím do velice příznivého světla.

Od roku 1999 mohou města a obce zápolit o Zlatý erb. Je to soutěž o nejlepší webové stránky a elektronické služby měst a obcí, kterou vyhlašuje Sdružení Zlatý erb pod záštitou Ministerstva informatiky ČR, Ministerstva vnitra ČR a Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Pořádáním soutěže bylo společností Česká vydavatelská

pro internet s r. o. pověřeno občanské sdružení Zlatý erb, které tvoří koordinační jádro celé akce. Soutěž je organizována ve dvou stupních: na krajské a celostátní úrovni. Krajská kola vyhlašují kraje ČR, které je i financují (asi v rámci dodatečného přerozdělování peněz z rozpočtu), včetně většiny věcných cen pro vítěze. Ceny Zlatý erb jsou udělovány ve třech kategoriích: nejlepší webové stránky města, nejlepší webové stránky obce a nejlepší elektronická služba. Jako zvláštní ocenění je předávána cena veřejnosti, která se uděluje na základě počtu zaslaných hlasů uživatelů webových stránek přepočítaných na jednoho obyvatele obce. Posuzovatelem není pouze člen „úřednické“ poroty, ale i uživatel, který (snad) většinou i ví co hledá a jak byl ve svém počinání úspěšný.

Komise krajské části soutěže hodnotí jednotlivé stránky podle doporučeného klíče a těchto kritérií: povinné informace, úřední deska, doporučení a doplňkové informace, ovládání webu, navigace a přehlednost stránky, výtvarné zpracování, bezbariérová přístupnost. V celostátním kole se pozornost poroty navíc zaměřuje přímo na reakci a rychlost při žádosti na zadanou informaci, na výtvarné zpra-

cování s přihlédnutím k zobrazení v různých prohlížečích, ale také na tzv. inovativní přidanou hodnotu, prostě a jednoduše na to, co ostatní nemají.

Do pořádání soutěže se zapojil rovněž portál územní samosprávy Města a obce online (<http://mest.obce.cz>) a konference ISSS (Internetové stránky státní správy). Soutěž v českém kabátě si vede velmi dobře i ve srovnání s cizozemskými ekvivalenty. Z posledních úspěchů připomenu finálové ocenění v soutěži Stockholm Challenge Award.

K oceněným obcím letošního ročníku patří (od prvního do pátého místa) Tlumačov (www.tlumacov.cz), Okříšky (www.okrisky.cz), Jiřetín pod Bukovou (www.jiretinpb.cz), Němčovice (www.nemcovice.cz) a Mutěnice (www.mutenice.cz). Většina obcí se letos účastnila již po několikáté a mnohé se z oceněných objevů roku předchozích ročníků systematicky propracovaly až na nejvyšší místa, přičemž nelze pominout fakt, že webové stránky obcí i o několika desítkách obyvatel spravují především (a někdy jedině) nadšenci.

A jaký je praktický důsledek ocenění v soutěži pro obce? Starostové se shodují na tom, že (dočasně, hlavně

v době finálového hlasování) stoupne sice návštěvnost stránek, ale konkrétní vliv na růst turistiky v obci si odhadnout netroufají. Mnohem více a neoddiskutovatelně se na turistickém ruchu v obcích projevuje budování cyklostezek – na tom se shodli starostové jihomoravských Mutěnic i Okříšek na Vysočině. Naopak společenský život jakoby krácel ruku v ruce s postupně se rozvíjejícími webovými stránkami. Nedošlo sice k nijak závratnému nárůstu vzniku nových spolků, ale obyvatelé vesnic se scházejí mnohde častěji než dříve – nejoblíbenější rubrikou je po každé takové akci (alespoň v Němčovicích na Rokycansku) fotogalerie.

Na webových stránkách svých obcí a měst se totiž jejich obyvatelé dozvědí nejen o jednáních v zastupitelstvu, či o očkovaní čtyřnohých miláčků, ale mohou si pořídit i zachovalé letiště (viz. titulke článku). Informaci o tom najdete na webových stránkách v březnu v kategorii měst u oceněného Děčína. Ten mj. vsadil na „inovativní přidanou hodnotu“ rubriky formou neplacené inzerce.

*Iveta COUFALOVÁ
převzato z časopisu
Dějiny a současnost 6/2006*

Poznáváme obce mikroregionu – Radostov

Bývalá harrachovská hájenka na okraji Obory

Ten, kdo by vyvozoval název obce od toho, že její obyvatelé prožívali neustále jen samé radosti a vytrvali se radovali, byl by na velkém omylu. Původ je od osobního jména Radosta – Radostův dvůr – Radostov.

Málokterá obec našeho mikroregionu má však tak bohatou a probádanou historii. Radostov byl založen na vymýcené lesní půdě již v raném středověku. Stávala zde dřevěná tvrz s poplužním dvorem, z nichž se však nic nedochovalo. Nejstarší zápis o místním zemanském rodě pochází z roku 1395, kdy vesnici držel ve vlastnictví Aldyk z Radostova. Po něm se další majitelé v delších či kratších intervalech střídali. Posledního držitele z rodu Radeckých z Radče a na Radostově – Kryštofa, připravila o majetek účast na vzpouře proti Habsburkům po bitvě na Bílé hoře. Zcela poslední vlastníky byli Harrachové, od roku 1663 až do zrušení roboty. Ti připojili Radostov ke stěžerskému panství.

Obec se jen pomalu vzpamatovala ze staletého útisku. Půda při podmáčení spodní vodou málo rodila, zemědělci se zadlužili vyvazovacími poplatky z roboty a vysokými nájmami, protože půda zůstávala nadále ve vlastnictví harrachovské šlechty.

K radikálním změnám začalo docházet až za první republiky po parcelaci velkostatkářské půdy, neboť poslední citelné rány způsobila obyvatelům první světová válka. Z obce, která mívala mezi 150 až 170 obyvateli, odešlo na frontu 54 mužů. Pět se jich nevrátilo, šest padlo do zajetí a pět z nich vstoupilo do čes-

koslovenských legií. Za války hospodářství chátrala pro nedostatek mužských pracovních sil a také díky válečným rekvizicím obilí a dalších potravin.

Po válce získalo 26 rodin půdu při parcelaci velkostatku. Začalo odvodňování pozemků prostřednictvím založeného melioračního družstva. Do obce byla zavedena elektřina, zemědělci se postupně vymaňovali z dluhů.

K dalšímu ohrožení došlo na sklonku druhé světové války. Na obecní úřad přišli ve večerních hodinách dva sovětsí zajatci, poměrně ve slušném stavu, dobře oděni a nasyceni. Starosta z obav, že jde o provokatéry, zavolal četníky, kteří oba Rusy v libčanské třešňovce dopadli. Vyšetřování se poté ujalo Gestapo. V domnění, že oba uprchlíci byli tak dobře vybaveni radostovskými občany, hrozilo obci jako trest vypálení. Zajatci však nikoho neprozradili a k exekuci naštěstí nedošlo.

Po osvobození Radostov rychle doháněl válečné zpoždění. Byly vyasfaltovány příjezdové komunikace, vybudována autobusová oločka s čekárnou, rekonstruováno veřejné osvětlení, které bylo před tím z rozkazu okupačních orgánů demonstrováno, instalován obecní rozhlas. Začala přestavba a výstavba nových rodinných domků i úhledných vilek, obytné budovy byly nově oploceny a ozdobily je předzahrádky.

Jednotné zemědělské družstvo bylo založeno v roce 1957. Výměra půdy však nepostačovala k radikálnímu zavádění mechanizace. Proto

došlo v roce 1962 ke sloučení s okolními JZD v Radíkovcích, Těchlovicích a Hrádku v jeden celek nazvaný JZD Mezilesí, s celkovou výměrou přes 700 ha a s dvěma sty družstevníky. Po této integraci se podařilo postavit kravín pro sto dojníc, porodnu pro prasnice, výkrmnu vepřů, přístřešek pro hospodářské stroje a čisticí stanici pro obilí.

V tak malé a odloučené obci měl kulturní a společenský život značná omezení. Radostovská škola vyučovala až od poloviny 19. století, do roku 1876 po chalupách. Když byla toho roku postavena škola na Hrádku, přešel do ní s radostovskými dětmi učitel Václav Rybář, který byl mimo jiné po třicet let v obci úspěšným a oblíbeným starostou. Společenské organizace zastupují dlouhodobě místní Hasiči, kteří navíc pečovali i o kulturní život. Po nějaký čas působila v době socialismu v Radostově odbočka Československého červeného kříže.

Další změny se v Radostově odehrály v sedmdesátých letech minulého století. Svépomocí občanů byla vybudována hasičská zbrojnice, budova národního výboru a prodejna potravin. V roce 1985 došlo ke sloučení se sousedními, byť poněkud vzdálenými Libčanami a Radostov se stal součástí této střediskové obce. Spojení trvalo sedm let.

V březnu roku 1992 se obec osamostatnila. Byla to první a zásadní změna po sametové revoluci v roce 1989. Že to byl krok šťastný dokazují některá rozhodnutí obecního zastupitelstva. Již v listopadu odkoupila obec místní prodejnu potravin od

Jednoty Nový Bydžov. O rok později požádala o vrácení 28 hektarů obecního lesa. Velká investice se uskutečnila v roce 1998, kdy byla obec plně plynofikována, včetně bývalé harrachovské hájenky na okraji Obory, která leží na katastrálním území Radostova, ale provozuje ji, spolu se stělnicí asfaltových holubů, Myslivecká společnost Libčany. V dalších letech se uskutečnily menší akce, jako obnova střechy hasičské zbrojnice a prodejny potravin, která byla nově otevřena po půlroční přestávce, v roce 2004 proběhla v části obce tzv. Familie oprava povrchu vozovky a naposledy v letošním roce modernizace interiéru budovy obecního úřadu.

Zemědělství zůstává nadále jedním z hlavních zdrojů obživy. Funguje zde Farma, která je zaměřena na chov vepřů, jako součást Zemědělského družstva Libčany. Hlinitopísčitá půda byla již dříve po regulaci Radostovského potoka a následných melioracích zhodnocena a získala potřebnou bonitu. Ve vsi jsou dva soukromé rybníky zavedené na chov ryb. Třetí rybník při okraji obce zbahněl a nebyl již obnoven. V Radostově působí též několik soukromých firem, zaměřených na služby – autodoprava, elektroinstalace, autoopravná vozů Renault, malířství a natěračství. Společenský život vrcholí při každoročním pálení čarodějnic. Oblíbenou se stala sportovní akce Radostovské šlapky, cyklistický výlet na značnou vzdálenost (například do Kuksu a Jaroměř), který má za sebou již několik ročníků.

Jedna z nejvýznamnějších událostí v historii obce se uskutečnila v říjnu roku 2003. Parlament České republiky vyhověl žádosti zastupitelstva a schválil výtvarný návrh obecního znaku a praporu. Ten byl poté 27. června 2004 vysvěcen v libčanském kostele. Udělení těchto symbolů je doklad toho, že i malá obec (současný stav je 117 obyvatel) má předpoklady se svými výsledky v rozvoji a spokojenosti občanů v klidném a vyrovnaném životním prostředí, řadit mezi úspěšné nejen v našem mikroregionu, ale i v širším měřítku.

Na internetových stránkách www.volny.cz/radostov se dočtete aktuální informace o obci, včetně fotogalerie.

Miroslav Horáček, starosta

Pozn. Údaje o historii obce byly redakčně zpracovány podle knihy Vlastivěda Královéhradecká.

Smetanovi předkové na Nechanicku

K zajímavostem několika obcí našeho mikroregionu patří skutečnost, že v nich žili nebo se i narodili první předkové jednoho z našich nejslavnějších hudebních skladatelů, Bedřicha Smetany. Ten spatřil světlo světa v Litomyšli, ale jeho rodiče pocházeli z Nechanicka. Otec František, který byl úspěšným sedlákem, se narodil v Dohalicích, dědeček Václav v Sadové, kde byl později na zámku zaměstnán jako bednář. Babička Ludmila, rozená Konárovská, pocházela z Tůně. Pradědeček Matěj pracoval na sádovském zámku jako zahradník. Narodil se v Dohalicích a byl pohřben i se svou manželkou Johanou, prababičkou Bedřicha Smetany, na hřbitově na Dohaličkách.

Prapraděd Václav Smetana byl také v panských službách, a to asi na čtyřech místech. Nakonec ho vrchnost dosadila jako hospodáře na poloopuštěný grunt ve Starých Nechanicích čp. 33. V tehdejších svízelných poměrech se mu moc nedařilo. I když se snažil sebevíc. Neuspěl a zadlužený grunt mu byl odňat. Dožil v prosté chaloupce, kde roku 1728 zemřel. Jeho první manželka Ludmila, rozená Strunová, jež mu porodila syna Matěje (viz výše) byla tedy praprabábov slavného hudebního skladatele. Pocházela z Klenice. Není zcela vyloučeno, že i její muž odtud mohl pocházet. Byla dcerou Jiříka Struny, ale její narození se na rok přesně určit nedá. Zcela jistě to bylo před rokem 1660, neboť první matrika v Hněvčevsi, kam byla tehdy Klenice přifařena, byla založena až roku 1660. V ní Ludmila uvedena není. Jisté je, že Matějův otec Václav Smetana se narodil po roce 1650. To znamená, že se mohl narodit i v Klenici, ale rozhodně tam prožil své rané dětství. Jeho otec Petr Smetana tam několik let žil a hospodařil.

Petr Smetana je nejstarší známý přímý předek hudebního skladatele Bedřicha Smetany. Byl jeho praprapradědem. Není známo kdy, ani kde se narodil a prožil mládí. Všeobecně se předpokládá, že to byl asi potomek jedné rodové linie hořických Smetanů, kteří jako nekatolíci po Bílé hoře roku 1620 emigrovali za hranice českého království. Petr Smetana byl tedy zřejmě emigrant, který se vrátil do vlasti po skončení třicetileté války a přestoupil na katolickou víru. Protloukal se všelijak, vlastní domov neměl. Zaměstnávala jej šlechta a dosazovala tam, kde to bylo zapotřebí.

Jedním z jeho prvně doložených

Bedřich Smetana

míst pobytu byly zřejmě Sovětice, které patřily k sádovskému panství. Tam je v Soupisu poddaných podle víry z roku 1651 uveden jako hospodář Petr Smetana (stár 25 let) s manželkou Barborou (stáří 20 let), oba katolíci. Datum sňatku není známo a není dokonce vyloučeno, že měli nekatolický sňatek, snad i v cizině. Bylo to v době, kdy veškeré zvyklosti a zákonitosti byly natolik rozvráceny a katolických kněží tak málo, že tato možnost není vyloučena.

Mezi 86 poddanými v Soveticích bylo roku 1651 pouze 8 katolíků. V hospodářství Smetanových je uvedena ještě děvka (tj. služka) Marjána (13 let), nekatolíčka a učedník (12 let), katolík. V citovaném seznamu poddaných se neváděly děti mladší osmi let. Nelze tudíž zjistit, zda Smetanovi měli v Soveticích nějaké dítě. Pokud je měli, mohlo jít nejspíše o nejstaršího syna Jana, o němž je známo, že se narodil někdy po roce 1648.

Zatímco ve zmiňovaném sezna-

mu poddaných z roku 1651 jsou ve vesnici Klenice zaznamenáni jen samí nekatolíci, jméno Smetana se zde nevyskytuje. Avšak o necelé tři roky později, v soupisu poddanské půdy Berní rula z roku 1654 Petr Smetana mezi klenickými hospodáři už veden je. Jako chalupník, který přesídlil v rámci jednoho panství hraběte Jana Arnošta Schafgotsche ze Sovětice do Klenice. Stalo se tak zřejmě nejpozději v první polovině roku 1653. K obhospodařování polí měl 2 potahy, 3 krávy, 11 ovcí a 4 svině. Doplněno poznámkou, že se jedná o řezníka, což osvětluje jeho početnější chov zvířat.

Petr Smetana hospodařil v Klenici nejméně osm let. Patrně si nevedl špatně, neboť provozoval těž klenickou hospodu, pozdější čp. 29, kterou 16. ledna 1663 za 400 kop grošů prodal Janu Hruškovi.

Hrabě Jan Arnošt Schafgotsch, majitel sádovského panství a Nechanicka si schopného Smetanu vyhlédl k plnění různých úkolů. Roku 1663 mu propůjčil v Nechani-

cích grunt (dnešní čp. 27, hostinec U Šimlů), což bylo menší hospodářství a panská „vejsadní“ hospoda, neboť v provozování krčmy – krčmářství měl praxi z Klenice. Záhy jej ustanovil i nechanickým rychtářem. Tuto funkci úspěšně zastával nejméně do roku 1681. Poté byl rychtářem ještě v Kunčicích, kde roku 1687 zemřel. Pochován byl na bývalém hřbitově u nechanického kostela.

Vše nasvědčuje tomu, že všechny tři děti Petra Smetany prožily dětství v Klenici. Když rodina z vesnice odcházela, mohlo být nejstaršímu Janovi 14 či 15 let, Alžbětě asi 8 až 10 a nejmladšímu Václavovi snad 6 či o něco více.

Děti v Nechanicích dospěly. Alžběta se provdala za nechanického kováře, Jan si vzal manželku Dorotu Havlovou, dceru sedláka z Dubu.

Přímým předkem Bedřicha Smetany však byl nejmladší Petrův syn Václav, prapraděd hudebního skladatele. Ačkoliv žil v Nechanicích, občas navštěvoval Smetanovy příbuzné v Horních Černůtkách a přitom se zřejmě zastavoval i v Klenici, kterou už znal jako dítě. A právě tam se seznámil s budoucí nevěstou Ludmilou Strunovou, která byla jen o málo mladší než Václav. Jak bylo tehdy zvykem, svatba se dohodla v masopustním čase a konala se 6. února 1678 v hněvčevském kostele. Byla údajně na tehdejší dobu velmi slavná. Po svatbě si ženich odvedl nevěstu do Nechanic, kde žili téměř pět let v panských službách, částečně zaštitěni rychtářskou podporou otce, Petra Smetany. Když ale Václavův otec přešel jako rychtář z Nechanic do Kunčic, změnil syn s rodinou také bydliště. Odstěhoval se do Dohalic, kde se mu 22. února 1683 narodil syn Matěj, pozdější praděd slavného hudebního skladatele. Do historie sádovského zámku se zapsal jako schopný zahradník. Ludmila porodila Václavovi ještě osm dalších dětí. Zemřela roku 1695 v Suché.

Prameny a použitá literatura:

Zdeněk Nejedlý: Bedřich Smetana, Kniha 1 – Kořeny rodu. Praha, Orbis 1950

SÚA: Berní rula. Svazek 13 (Hradecko II.), ves Klenice

Purkrechtův kniha sádovského panství č. 6, z let 1678-1769, fol. 275-279

Matušiková L. – Kukánová Z. – Zahradníková M.: Soupis podaných podle víry z r. 1651. Hradecko-Bydžovsko 4. SÚA v Praze 2000

Mgr. Karel Dunda, Stračov

Srpen 2006

12. - 13. 8.		ZAHRADNÍ SLAVNOST Letní zábava s dobrým jídlem a pitím v kouzelném romantickém prostředí zámku. Bohatý program - tanec, šerm, sokolníci, dobová krčma ... Prohlídky zámku s průvodci v dobových kostýmech. V sobotu večer koncert skupiny KANTOŘI, ohňostroj, noční prohlídky zámku.	Zámek Hrádek u Nechanic
19. 8.		HASIČSKÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI - pořádá Sbor dobrovolných hasičů	Puchlovice
19. 8.		SOUSEDSKÉ POSEZENÍ na hřišti	Dohalice
19. - 20. 8.	10:00 hod	Drezúrní (kvalifikace pro drezúrní pohár ČR) a skokové závody	Kunčice
26. 8.	08:00 hod	O POHÁR STAROSTY OBCE STRAČOV - turnaj v malé kopané	Stračov
26. 8.	08:00 hod	PLECHOVKA CUP 2006 - Volejbalový turnaj mužů a žen - hřiště TJ Stěžery, přihlášky F. Tomásek, 605 876 196	Stěžery
26. 8.	14:00 hod	VOŘÍŠKIÁDA - výstava voříšků s vyhlášením vítězů, soutěže pro děti a ukázka z kynologické činnosti	Probluz
26. 8.	15:00 hod	SETKÁNÍ S FOLKLÓREM - Festival folklórních souborů s mezinárodní účastí pro diváky zajištěn odvoz autobusem - odjezd z Husova nám. v Nechanicích ve 14: 30 zpět v 17:00 hod	Zámek Hrádek u Nechanic
26. 8.	20:00 hod	POUŤOVÁ TANEČNÍ ZÁBAVA - ve zdejších Kulturním domě	Puchlovice

Září 2006

2. 9.		TURNAJ V NOHEJBALU - pořádá TJ Sokol Těchlovice, kontakt: Richard Lán 777 552 441	Těchlovice
9. 9.	14:00 hod	POSVÍCENSKÉ OPÉKÁNÍ PRASETE - opékání je pořádané pro občany a rodáky obce Sadová	Sadová
9. - 10. 9.		DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ - PANSTVO ODJÍZDÍ...! Před odjezdem z letního sídla se s návštěvníky rozloučí „Hraběcí rodina a služebnictvo“ prohlídky zámku s průvodci v dobových kostýmech	Zámek Hrádek u Nechanic
16. 9.	08:00 hod	STĚŽERSKÉ ŠLAPAČKY - obnovení dálkového pochodu směr Hránek u Nechanic, Chlum, start a cíl na hřišti TJ, info K. Novotný, tel. 775 745 763	Stěžery
16. 9.	15:00 hod	ZAHÁJENÍ TANEČNÍHO KURZU PRO ZAČÁTEČNÍKY - Taneční kurz má 15 lekcí - 1. prodloužená - sobota 30. září, 2. prodloužená - sobota 28. října, 3. prodloužená - sobota 2. prosince, věneček - sobota 16. prosince od 19,00 hod	KD Nechanice
16. 9.		OPÉKÁNÍ SELETE pro členy a rodinné příslušníky, pořádá sbor dobrovolných hasičů	Puchlovice
16. 9.		POSVÍCENSKÁ ZÁBAVA V POHOSTINSTVÍ „U HYSKŮ“ pořádá TJ Sokol Těchlovice a SDH Těchlovice	Těchlovice
22. - 24. 9.		777 LET OBCE STĚŽERY A 30 LET VESNÍČKY NAŠÍ STŘEDISKOVÉ, 3 velké výstavy - zahrádkářská výstava - v tělocvičně Obecní hospody, lesnická a myslivecká výstava - v prostorách OÚ, výstava fotokroniky, kronik a obrazů - v prostorách základní školy. Neděle: hasičské odpoledne - od 15.00 hod. u nákupního střediska, slavnostní bohoslužba - v místním kostele od 17. 00 hodin, svatováclavský koncert - navazuje od 18.00 hodin.	Stěžery
23. 9.	08:00 hod	JIM BEAM CUP 2006 – 6. ročník , turnaj čtyřher v tenise na hřišti, přihlášky P. Balcar, 777 127 967	Stěžery
23. 9.	19:00 hod	COUNTRY VEČER v Plechovce na hřišti, hraje skupina MARKUS	Stěžery
24. 9.	10:30 hod	Exhibiční fotbalový zápas na hřišti TJ: Sokol Stěžery A versus SLAVIA PRAHA – stará garda, za kterou nastoupí legendy českého fotbalu, jako jsou např. Knoflíček, Lubas, Jarolím, Herda, F. Veselý, ...)	Stěžery

Říjen 2006

1. 10.	15:00 hod	DIVADLO PRO DĚTI - KDYŽ JDE KŮZLE OTEVŘÍT - na motivy pohádky hraje: HRAVÉ DIVADLO z Brna	KD Nechanice
11. - 15. 10.		VÝSTAVA - JAROSLAV BOK - malíř NECHANIC - Nechanický malíř Jaroslav Bok usiloval o proniknutí do tajů malby jako autodidakt zejména v technice olejomalby. Hlavním životním námětem bylo pro Jaroslava Boka panorama Nechanic ze všech světových stran.	KD Nechanice
14. 10.	18:00 hod	TANEČNÍ KURZ PRO POKROČILÉ - Taneční kurz pro manželské a jiné páry - celkem 8 tanečních lekcí po 3 hodinách. Kurz bude zakončen 1. společenským plesem. Těší se na Vás taneční mistrová paní Libuše Nováčková s partnerem. Přihlásit se můžete v Kulturním domě v Nechanicích - tel. 495 441 120, 495 441 966, e-mail: kninech@volny.cz, cena kurzu 800,- Kč/os	KD Nechanice
15. 10.	17:00 hod	POŘAD PRO SENIORY a milovníky dobré dechovky - pořádá Mikroregion Nechanicko. KRAJANKA - vystoupení jedné z nejpoblárnějších českých dechových kapel. Autobusy zajištěny - přihlásit se můžete na svém obecním úřadě, v Nechanicích předprodej v prodejně Tabáku U Čáslavských na Husově náměstí od 18. září 2006	KD Nechanice
21. 10.	19:30 hod	KONCERT - Komponovaný pořad k 15. výročí založení pěveckého sboru Cantus Feminae Nechanice.	KD Nechanice

Listopad 2006

5. 11.	17:00 hod	DIVADLO - Johnnie Mortimer- Brian Cooke: KDYŽ KOČKY NEJSOU DOMA Komedie o tom, co všechno se může stát když?... muži zůstanou bez dozoru! V hlavních rolích Roman Štolpa, Lukáš Vaculík, Hana Sršňová, Jana Galinová a další. Předprodej vstupenek od 2. října 2006 na „svém“ obecním úřadě, v Nechanicích v prodejně Tabáku U Čáslavských na Husově náměstí.	KD Nechanice
12. 11.	15:00 hod	DIVADLO PRO DĚTI - FERDA MRAVENEK V CIZÍCH SLUŽBÁCH - na motivy známé pohádky hraje divadlo DUHA Polná	KD Nechanice
23. - 26. 11.		1. SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ A PREZENTACE zájmových spolků, klubů a občanských sdružení Mikroregionu NECHANICKO	KD Nechanice

Rozvoj obce Sadová

Hodnocení výsledků, kterých bylo v uplynulých letech dosaženo v Sadové, je třeba předestlat krátký historický úvod. Sadová je ze správního hlediska zajímavá tím, že nebyla nikdy od roku 1850 samostatnou obcí, nejen v rámci mikroregionu, ale i celého okresu Hradec Králové. To trvalo do 24. listopadu 1990, dne voleb do obecního zastupitelstva, kdy odloučením od sousedních Sovětic vznikla v okrese jediná nová obec po roce 1990.

V období po ustavení vlastní samosprávy bylo nutno vybudovat podmínky pro chod obecního úřadu. To představovalo především výstavbu prostor pro úřad. Postupně při

získávání finančních prostředků se vytvářelo a nadále vytváří potřebné vybavení obce.

Vedle mnoha akcí menšího rozsahu byl dobudován a rozšířen po celé vsi veřejný vodovod, který byl později napojen na vodárenskou soustavu východních Čech, vybudován plynovod, posílena elektrická rozvodná síť o nové trafostanice a rozvody. Ze staré cihelny byl vytvořen obecní hospodářský areál. Zaměstnanci obce, kromě pořezu dřeva na pásové pile, provádějí i údržbu veřejných prostranství a různé další drobnější práce. K tomu byla opatřena potřebná technika a malá mechanizace.

V současné době vlastními silami renovujeme a nově budujeme dětské hřiště v prostoru u vodní nádrže. Obec rovněž realizovala rozsáhlou rekonstrukci a obnovu bytových domů a bytů v obecním majetku. Letitá prашná cesta uprostřed vsi byla pokryta, jako ostatní zdejší silnice, asfaltovým povrchem. Nové chodníky mají zámkovou dlažbu a v jejich dalším zřizování se bude pokračovat.

Počátkem devadesátých let minulého století bylo zrekonstruováno veřejné osvětlení a místní rozhlas. Ten však pomalu dosluhuje a bude nahrazen novým, bezdrátovým, v rámci společného projektu naše-

ho mikroregionu. Při té příležitosti bude vybudován i bezdrátový vysokorychlostní internet. V současné době dokončujeme důležitý dokument, směrný územní plán s výhledem rozvoje obce na příštích dvacet let. V jeho rámci byla připravena výstavba dalšího sídliště, sestávajícího z rodinných domků.

S dosaženými výsledky v budování a rozvoji obce mohou její představitelé - obecní zastupitelstvo - směle přistoupit k závěrečnému hodnocení a skládat účty před nadcházejícími komunálními volbami letos na podzim.

Ing. Drahošlav Falta, starosta Sadové

Obecní úřad Sadová

Dětské hřiště v Sadové - v rekonstrukci

Koupaliště LODÍN

masážní trysky • dětské brouzdaliště s hříbkem • nejdelší tobogán v Královéhradeckém kraji 95 m • víceúčelové hřiště: volejbal, fotbal, házena, košíková, tenis, squash • hřiště na plážový volejbal • KEMP: 4 lůžkové chatky s kompletním vybavením • občerstvení, parkoviště zdarma

tel. 495 445 192, 495 445 152 • www.nechanicko.cz/lodin

Z historie svatebních fotografií

... pokračování ze strany 1

Tak lze identifikovat jejich návy, od neznámějších v okolí jako například Langhans, Patzelt či Petr v Hradci Králové, O. Dunka v Novém Bydžově, Podlipný v Jičíně, P. Bičičtě v Hořicích, až po dvě známá jména nechanických fotoateliérů Zamouřilův a po něm pana Stanislava Dubška. Jak vidno, fotografové působili jako živnostníci od osmdesátých let 19. století i v malých městech. Známé a prosperující fotografické ateliéry z velkých měst otvíraly filiálky v regionálních centrech, viz pražská firma Langhans v Hradci Králové. Nebyl tedy problém fotografovat svatby i z těch nejzapadlejších obcí. Vysoká řemeslná úroveň těchto fotografií byla v konkurenčním prostředí samozřejmostí.

Ve dvacátých letech minulého století nebyly již fotografie podlepovány tvrdou lepenkou. Protože se rozšířilo posílání svatebních snímků jako upomínky příbuzným a přátelům, reagoval na to i formát fotografií. Měl velikost standardních pohlednic i s předstiskem pro adresu na rubu.

Od čtyřicátých let 20. století se rozšířilo adjustování fotografií do kartonových paspart a obálek. Místo jediné svatební fotografie se častěji vyskytuje celá série. V padesátých letech působila v rámci socializace v oblasti profesionální fotografie různá družstva a provozovny ko-

munálních služeb. V mnoha z nich však dále fotografovali bývalí soukromníci a na kvalitě jejich práce je to zřejmé po celá desetiletí. Úpadek řemeslného fortelu a kolísavá kvalita produkce socialistických fotoateliérů zastihly šedesátá a sedmdesátá léta minulého století. Od osmdesátých let zaznamenáváme nevidaný nástup barevné fotografie, která úplně vytlačila černobílou. Od devadesátých let je pro obrazovou dokumentaci svatebního obřadu využívána veškerá dostupná technika, a to především videozáznam a od přelomu tisíciletí i digitální snímky. Dnes se fotografoují svatby jak v ateliérech, tak v neobvyklém prostředí, hlavně na hradech a zámcích, kde jsou zřízeny obřadní síně. Bohatá nabídka honosných svatebních šatů nevěstám z různých půjčoven odpovídá současné módní vlně.

Pro novomanžele měla fotografie a stále má důležitou roli jako vzpomínka na nejdůležitější životní událost. Byla a zůstává obrazovým dokumentem o založení nové rodiny se všemi důsledky. Zvětšeniny svatebních portrétů v paspartách byly zaskleny, zarámovány a poté zavěšeny, buď nad manželským ložem, nebo nad dveřmi ložnice. Svatební fotografie též zaznamenávají změny módních stylů. Např. bílá barva nevěstinych šatů nebyla vždy závazným pravidlem. Střídala se obliba závoje s věnečkem a jindy móda klobouků. Voničky (korzáře) a věnečky měnily svou velikost

a také umístění na oděvu svatebního páru i hostů. Kromě toho módě podléhala také vazba svatební kytice.

O tom všem svatební fotografie vypovídají vřímavému pozorovateli.

Toto jsou mé několikaleté zkušenosti, které jsem jako sběratelka získala. Mou sbírku viděli mnozí zájemci na výstavě, jež probíhala

v říjnu loňského roku v Kulturním domě v Nechanicích. Má kolekce není stále uzavřena a pokud někdo z laskavých čtenářů bude ochoten ji rozšířit o svatební fotografii, kterou má nazbyt nebo mu dokonce překáží, ráda ji převezmu.

Adriana Tužilová, Lubno 85

Dobové svatební fotografie

Co všechno odnesl čas . . . strojení kužele

V článku o starých svatebních zvycích v předchozím čísle Zpravodaje byla v závěru zmínka o jednom zapomenutém obyčeji, který patřil nerozlučně k vdavkám. Doznívání těchto venkovských zvyklostí pokračovalo první a ještě druhou neděli po svatbě. První týden po obřadu v kostele odcházeli nebo odjížděli novomanželé k rodičům nevěsty, to když byla novomanželka přesporní. Návštěva se nazývala „na dobrou vůli“. Tehdy platilo, že po celý týden nesmí mladá hospodyně rodiče navštívit. To proto, aby se v manželství zachovala dobrá shoda.

Týden na to se odehrála zcela jiná událost, které se říkalo strojení kužele. Iniciátorkami této zvyklosti byly převážně ženy zúčastněné na svatbě. Sešly se v domluveném stavení, kde byl připraven předek obyčejného vozu s ojí. Na ten byla připevněna přeslice používaná k předení lnu. Ta byla prodloužena přiměřeně uzpůsobeným kusem dřeva, na který se

nastrčil vlastní kužel – také součást náčiní používaného při předení lnu. Vše bylo proměřeno tak, aby výška takto sestrojeného přípravku dosahovala výšky urostlého muže, od 180 do 200 cm.

Přeslici i takto prodloužený kužel obložily ženy lnem, a to postupně po několika vrstvách tak, že je tvořily jednotlivé stupně zpracování této, tehdy tak důležité, textilní suroviny. Od spodu byl použit len dosud nezpracovaný, nad ním výše již len vytržený, dále vzhůru již vyčesaný. Tak se pokračovalo až k vrcholu kužele, kam byl připevněn ten nejjemnější len, tzv. „obláčky“. Nakonec byl celý vůz, většinou to byla bryčka, vyzdoben fábory a květinami.

Hotové dílo bylo připraveno k cestě do domu novomanželky. Ženy svátečně oblečené, obyčejně ty nejváženější, kráčely vpředu. Ty, na které se nedostalo místo u oje, tlačily vzađu. Když takto vyzdobený kužel dorazil za zpěvu a smíchu na dvůr

chalupy mladé hospodyně, přednesla jedna z nejvýřečnějších účastnic průvodu rýmovanou řeč.

V ní bylo novomanželce připomenuto, že vlastní len dosud nesklidila, a proto jí hospodyně – sousedky dávají z dobré vůle tento kužel s přáním, aby měla vždy dostatek vlastního lnu pro sebe, svého muže i na košilíčky potomků. Závěrem popřály novomanželům spokojený manželský život a zároveň žádaly od mladé ženy dobré sousedství, shodu a pospolitost.

V domácnosti novomanželů byla pro tuto příležitost připravena hostina, která v případě zámožnější rodiny končila muzikou s tancem. Tímto aktem byla mladá hospodyně přijata mezi sousedky a manželský pár do společenství obce. Tím také skončily svatební obřady a na ně navazující starodávné zvyky.

Tento málo známý obyčej je cenným dokladem udržování dobrých susedských vztahů ve vsi a příkla-

dem vzájemné úcty a přátelského soužití starší a nastupující generace. Jako doklad, že se tento zvyk udržoval, slouží záznam v kronice obce Zvíkova, kterou napsal můj strýc František Pražák. Uvedl v ní, že poslední kužel byl vystrojen po svatbě Kateřiny Hyskové, rozené Petráčkové z Zdechovic, a to v měsíci srpnu L. P. 1872. Na záznam a popis jsem narazil při vyhledávání rodopisných údajů v této kronice, uložené ve Státním okresním archivu.

Zatím se nepodařilo prokazatelně zjistit, zda se strojení kužele dodržovalo i v jiných obcích Nechanicka, i když lze usuzovat, že Zvíkov nebyl v tomto ojedinělé vsi. Snad mi pomohou dopátrat se širších souvislostí ti, kdož o této zvyklosti něco slyšeli od svých předků, nebo kronikáři, kteří se s tímto obyčejem setkali ve starších obecních kronikách. Byl by to vítaný přínos k historii našeho mikroregionu.

Václav Pražák, prom. hist.

Jezdecký klub Tůně

V obci Tůně u Nechanic působí pod záštitou ZD Nechanice již 16 let Jezdecký klub Tůně. Jeho činnost lze rozdělit do několika částí. Je to každodenní péče o koně a údržba areálu, chovatelská činnost – odchov hříbat, práce s mladými koňmi – absolvování zkoušek základního výcviku a sportovní činnost – výcvik koní a jezdců pro účast v soutěžích.

Soutěžíme v disciplínách parkuru, drezura a military. Pravidelně se zúčastňujeme seriálu závodů Zlatá podkova, což jsou military soutěže probíhající v průběhu celé sezóny a zakončené humpoleckým finále. Díky naší chovatelské činnosti se můžeme účastnit těchto soutěží na koních vlastního chovu a máme přitom dobré výsledky. V loňském roce to bylo v kategorii dětí v military 2. místo v republikové soutěži a 1. místo ve Východočeském kraji. Letošní sezóna je v plném proudu. Účastnili jsme se i mezinárodních závodů v Polsku. Ve dnech 29. června až 2. července jsme na závodech v Kolesách u Kladrub získali 3. místo v kategorii juniorů military Východočeského kraje. Již nyní máme splněna kritéria pro účast na celostátním finále seriálu Zlatá podkova v Humpolci, které se bude konat 17. až 20. srpna letošního roku. Naši obec tam pojedou reprezentovat koně Lavela, Láška a poník

Kája s teprve dvanáctiletou Veronikou Pavlíčkovou.

Až si o prázdninách vyšlápnete na výlet na kole, přijďte se podívat na naše letošní hříbátka, která se mají čile k světu. Jsou to hřebečci Floody a Lucky. Floody má otce vynikajícího plemeníka, Land Prince z Měníka a matku Fantazii, která závodila „S“ parkury. Majitelem je patnáctiletý Ondřej Bydžovský. Lucky je potomkem military šampiona Belfasta z Koles u Kladrub a klisny našeho chovu Luny, vítězky kunčické přehlídky jednoletých, dvouletých i tříletých klisen. Majitelkou je patnáctiletá Erika Borovcová. Naším hříbátkům je nyní právě měsíc, stejně jako čtyřem koťatům, která se narodila v rohu porodního boxu u Fantazie. Klisna je tolerovala po celou dobu jejich růstu.

Sponzory Jezdeckého klubu Tůně jsou ZD Nechanice v čele v MVDr. L. Pourem, město Nechanice a Jezdecké potřeby SCR Fassati s. r. o. Jaroměř. Děkujeme jim za podporu naší činnosti, která přispívá k reprezentaci naší obce a mikroregionu. Děkujeme rovněž všem, kdo nám pomáhají, abychom v dnešní uspěchané době ukázali dětem, že vztah ke zvířatům, přírodě a sportu člověka obohacuje, dodává tolik potřebnou jistotu a radost ze života.

Zita Borovcová, JK Tůně

Erika Borovcová při parkuru

Hřebeček Floody - majitel Ondřej Bydžovský

V neděli 18. června uspořádalo Sdružení dobrovolných hasičů Dolní Přím soutěž „O pohár starosty obce“. Soutěžní klání se konalo na louce pod vsí s pěkným výhledem na zdejší zámek. Přestože byly pozvánky s přihláškami rozesílány s velkým předstihem a snad proto, že byla nádherná slunečná neděle, zúčastnilo se soutěže pouze sedm družstev mužů, z toho dvě družstva domácích a dvě družstva z jiného okrsku (Tutleky, Sloupno), čtyři družstva žen a sedm družstev dětí.

Soutěž se konala podle pravidel požárního sportu. Útoky jednotlivých družstev probíhaly dvoukolově na nástřikové terče. Konečné pořadí určoval ten s lepším časem.

Útoky mužů byly na tři hadice B. Nejlepšího výsledku dosáhlo družstvo z Tutlek (okres Rychnov nad Kněžnou) s časem 24.91 sekund. Další pořadí: Myštěves (25.45), Dolní Přím „B“

(25.69), Dolní Přím „A“ (26.08), Lodín (27.17), Sloupno (36.80) a Nechanice (46.71). Nutno podotknout, že prvních pět družstev se účastní soutěže Podorlické ligy.

Útoky žen byly o jednu hadici B kratší. První místo obsadilo družstvo žen z Lodína (29.37). Druhé skončilo družstvo domácích, třetí příčka patřila ženám z Tutlek. Pod stupni vítězů skončilo s velkou ztrátou družstvo SDH Nechanice.

Soutěžního klání se zúčastnili také nejmenší. V kategorii starší děti získalo první místo s naprostým přehledem domácí družstvo. Útok zvládlo za 19.43 s. Třetí Nechanice ztratily necelé dvě sekundy na družstvo Tůně. V kategorii mladších žáků zvítězilo družstvo SDH Sloupno, které bylo o pouhých 0,28 s rychlejší než družstvo SDH Tůně „A“. Tůně „B“ skončila čtvrtá za dětmi z SDH Dolní Přím.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem účastníkům soutěže z našeho regionu a samozřejmě i přespolním. Velký dík patří starostovi obce panu Švastovi, celému organizačnímu týmu i vynikajícímu personálu prodejních stánků. Počasí nám

po celý den přálo. Pevně věřím, že se zúčastněným u nás líbilo, a že se příště setkáme a utkáme přinejmenším ve stejném počtu jako tuto červnovou neděli. Apeluji tímto především na družstva z blízkého okolí. Využijme

takovýchto příležitostí k setkání, vždyť nejde jen o soutěžní klání, ale o vzájemné poznávání a výměnu zkušeností v organizační činnosti sborů.

Zdeňka Podzimeková,
SDH Dolní Přím

Oddíl mladých hasičů DRAKOUŠI Dolní Přím

Dobrovolný sbor hasičů Těchlovice oslavuje

Sbor dobrovolných hasičů Těchlovice, nejstarší spolek v obci, letos oslavil již 110. let trvání svého vzniku. Datum jeho založení je 22. březen 1896. Do spolkového katastru byl zapsán 24. dubna téhož roku. Vznik je spojen s osobou učitele Jana Houžvičky. V době založení čítal sbor celkem 25 činných a 8 příspívajících členů.

Prvními činovníky byli zvoleni: starostou rolník Václav Mejstřík (č.p. 28), náměstkem a jednatelem učitel Jan Houžvička, velitelem Alois Hysek (č.p. 1), pokladníkem řídící učitel František Morávek.

Obec na svůj náklad zakoupila za 800 zlatých dvoukolovou stříkačku. Za první světové války byla většina členů povolána do armády, a tak se staly činnými hasiči při požárech v obci těchlovické ženy.

V dějinách místního hasičského sboru je zaznamenána řada požárů, při nichž sbor zasahoval. Například v roce 1933 v červnu to byl oheň v hospodářské usedlosti rolníka Václava Hamáčka (č.p. 73), který propukl v jednu hodinu v noci. Jako první jej zpozoroval noční hlídač Josef Fajl, který okamžitě Václava Hamáčka probudil a následně způsobil poplach. K požáru se v okamžiku dostavili místní hasiči s motorovou stříkačkou. Oheň lokalizovali ve 4 hodiny ráno. Kolem roku 1970 stojí za zaznamenání požár v Radíkovících u Mejstříků. Těchlovický sbor byl jediný, který oheň likvidoval až do příjezdu královéhradeckých hasičů. Radíkovičtí hasiči po pěti minutách zadřeli stříkačku pro nedostatek oleje a hasiči z Hrádku se dostavili až po požáru.

Sbor dobrovolných hasičů využívá hasičskou zbrojnici, požární nádrž a auto značky Tatra T 148 – Cas 32. Členové organizují sportovní akce pro spoluobčany, často i ve spolupráci s Tělocvičnou jednotou

Sokol Těchlovice. Nezapomínají ani na společenskou činnost. Pořádají „Hasičský bál“, „Poutovou zábavu“ a mají také dozor při pálení ohně o čarodějnicích. Pomáhají občanům se sběrem železného šrotu v rámci akce „Železná neděle“. Každoročně se v květnu účastní v Libčanech tradičního dne věnovaného dětem, v létě „Hasičského cvičení okrsku Hrádek“. Ten se v letošním roce uskutečnil v Těchlovicích.

Současné zásahy sboru: 11. září 2004, kdy byl v odpoledních hodinách v obci Homyle-Želí nahlášen lesní požár. Likvidovaly jej jednotky Záchraného hasičského sboru HK, ale také jednotky z Boharyně, Libčan a Těchlovic. Celá akce trvala přibližně půldruhé hodiny. V loňském roce uhasil náš sbor požár vzniklý úmyslným zapálením dřevěného odpadu, který ohrožoval nemovitost a blízký les v Těchlovicích.

V současnosti má hasičský sbor 20 členů. Velitelem je Tomáš Pěník, zástupcem velitele David Vyčítal, starostou Martin Vítek, místostarostou Zdeněk Říha, jednatelem Richard Lán, preventistou Ing. Jiří Sehnoutek, hospodářem Martin Potůček. První strojník je Přemysl Fajl a druhý strojník Leoš Bohdanecký.

Pramen: Dějiny obce Těchlovice na Královéhradecku, Kronika obce Těchlovice

Hasičské cvičení okrsku Hrádek v Těchlovicích

V sobotu 3. června 2006 se uskutečnila v naší obci hasičská cvičení. Začátek byl naplánován od 14 hodin na fotbalovém hřišti. Současné probíhala oslava 110. výročí založení Dobrovolného sboru Těchlovice.

Těchlovičtí pořadatelé objednali na toto odpoledne příjemné počasí, ve kterém se dobře soutěžilo i fandilo. Pro všechny se zde opékalo prasátko, točilo pivo a bylo přichystá-

SDH Těchlovice obě družstva - družstvo mladších pod vedením Radima Bílka a družstvo starších pod vedením Zdeňka Říhy

SDH Stěžery

tané další občerstvení. Hrál zde reprodukováná hudba. Celý průběh setkání zachytil pan V. Košťál fotoaparát a tak je možné některé fragmenty prohlížet i na našich webových stránkách.

Zúčastnilo se celkem osm dobrovolných hasičských sborů ze šesti obcí. Soutěž probíhala v požárním útoku na čas. Večer přišla na řadu doprovodná sportovní cvičení i pro diváky. Odměnou za rychlost pro jednotlivé sbory byly diplomy, upomínkové sošky a pro tři nejlepší

i šampaňské.

Výsledky podle docílených časů:

1. SDH Těchlovice B (mladší) 0.41,0
2. SDH Těchlovice A (starší) 0.41,2
3. SDH Hrádek 0.42,1
4. SDH Stěžery A 0.44,8
5. SDH Radíkovice 0.49,2
6. SDH Radostov 0.59,5
7. SDH Libčany 1.02,1
8. SDH Stěžery B nesplněný limit

*Mgr. Leona Lelková
členka obecního zastupitelstva*

1. SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ A PREZENTACE

zájmových spolků, klubů a občanských sdružení Mikroregionu NECHANICKO

Kulturní dům Nechanice

23. - 26. listopadu 2006

Putovní pohár mají v Libčanech a Probluzi

19. května se na sportovním hřišti v Nechanicích uskutečnil 1. ročník turnaje ve vybíjené o putovní pohár pro základní školy mikroregionu. Zúčastnilo se jej šest základních škol, a to Boharyně, Dohalice, Mžany, Nechanice, Probluz a Stěžery. Sedmým účastníkem byly Libčany, které sice svým územím do mikroregionu nespádají, ale školu v Libčanech navštěvují děti z Těchlovic, Puchlovic, Radíkovic a Radostova. Soutěžilo se ve dvou kategoriích. První byla určena dětem z 1. až 3. tříd a druhá žákům 3. až 5. tříd. Kromě nechanické a libčanské školy jsou ostatní pouze školami prvního stupně. Jednotlivé ročníky těchto škol bývají různě obsazeny. Problémem většiny malotřídek je nedostatek žáků. Rozdělením turnaje na dvě kategorie se podařilo zajistit účast i Základní škole Stěžery, která má nejvíce žáků právě v 1. a 2. třídě. Tím by byla družstvem nejmenších dětí outsiderem turnaje mezi staršími spoluhráči.

Ranní deštivé počasí nám náladu nepokazilo, protože pro turnaj byly připraveny obě tělocvičny Základní školy Nechanice. Jedna z nich byla v tomto roce rekonstruována. Díky dotaci Královéhradeckého kraje ve výši 100.000 Kč může být

plně využívána ke sportovním aktivitám žáků. Po příjezdu autobusů zmizely z oblohy mraky a objevily se první nesmělé sluneční paprsky. V průběhu dopoledne jich naštěstí přibývalo. Turnaj zahájila ředitelka Základní školy Nechanice Mgr. Jaroslava Pavlů, nad pravidly bděli rozhodčí Radek Martinec a Petr Soukal. O spokojenost soutěžících i diváků se starala paní zástupkyně Irena Nováčková. Jednotlivá utkání probíhala na dvou hřištích podle kategorií a rozlosování družstev do skupin. Perfektní organizace turnaje, sportovní chování zúčastněných, skvělé fandění kamarádů a v neposlední řadě i krásné počasí přispělo k výborné atmosféře této akce.

Zbývá připojit výsledkovou listinu s dodatkem: Sláva vítězům a čest poraženým.

I. kategorie: 1. Libčany, 2. Stěžery, 3. Nechanice, 4. Dohalice

II. kategorie: 1. Probluz, 2. Nechanice, 3. Libčany, 4. Boharyně, 5. Dohalice, 6. Mžany.

Těšíme se na druhý ročník v příštím roce.

J. Pečenková

Vítězná družstva turnaje ve vybíjené. Družstvo Probluze (nahore) a družstvo Libčan

Turnaj rodinných a smíšených družstev ve volejbale

V sobotu 24. června 2006 se v areálu TJ Sokol Stěžery uskutečnil již 19. ročník volejbalového klání konaného pod názvem „Turnaj rodinných a smíšených družstev“. Po maratónu čtyř desítek zápasů se v vítězství radovalo již pošesté družstvo rodiny Tomáškových, které startovalo ve všech ročnících. Druhé místo vybojovalo družstvo Les-projekt a na třetím stupínku se umístilo družstvo z Kuksu.

Turnaj se uskutečnil v dokončené části sportovního areálu. Nachází se zde (a pro sportovní veřejnost jsou trvale k dispozici) dva antukové tenisové kurty (permanentka 800Kč/rok, nebo 100 Kč/hod.), jeden volejbalový antukový kurt (60 Kč/hod.), kurt na plážový volejbal (100 Kč/hod.) a umělý travnatý povrch. Ten je v zimních měsících zastřešen nafukovací halou. Zájemci o zimní pronájem se již nyní mohou hlásit u Ing. Šimka na tel. 777 844 002.

Něco málo z historie turnaje

Při vybudování stěžerského sídliště po roce 1980 se scházela velká skupina lidí, kteří každý den chodili

„plácát“ volejbal na asfaltový kurt stěžerského hřiště. Většinou měli děti stejně staré. Když jim dorostly do věku kolem 10-ti let, bylo nejednou k dispozici šest pěticelenných rodin. To zaujalo Ládu Balcaru natolik, že se rozhodl uspořádat volejbalový turnaj, aby bylo jasno, která rodina je nejlepší. Každé družstvo mohlo být doplněno někým z příbuzenstva tak, aby počet hráčů odpovídal pravidlům. Nejbližší rodina mohla hrát v pěti. Startovat mohla i společenství rodin z obyvatel ČKD.

Protože byl k dispozici pouze asfaltový kurt, hrálo se i na provizorních kurtech postavených na travnaté ploše fotbalového hřiště. Až do 8. ročníku se tradice rodinných družstev udržovala. Poté už si zájem smíšených družstev o start (alespoň 2 ženy s muži) vynutil změnu na současný název. Jednotlivé týmy jsou složeny většinou z amatérů, doplňovaných menším počtem registrovaných hráčů nižších soutěží. Všechny devatenácti ročníků se zúčastnilo již 54 družstev pod nejrůznějšími názvy.

Momentka ze zápasu Balcar versus Kaštany, v souboji o míč zleva Dalibor Tomko a Ladislav Kooš

Z vítězství se alespoň jednou radovalo devět z nich. Pochvalu zaslouží šest vítězství rodiny Tomáškových a pět rodiny Machových.

Turnaj má u mnoha družstev své místo v kalendáři, takže počet zúčastněných se stále pohybuje kolem deseti. Letošních patnáct druž-

stev byl rekord. Příští, jubilejní 20. ročník, se uskuteční 23. června 2007. Termín přihlášek bude včas zveřejněn. Od 18. ročníku je hlavní cenou „Putovní pohár obce Stěžery“. Na něm mají všichni vítězové připevněn štítek s názvem družstva.

Pavel Balcar